

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 238.

Göteborg den 30 april 1965.

Käraste lilla Hella!

Tänk att det är så länge sen jag skrev till dej 7-10/4. Ack ja! Och nu är det redan 8 dar sen jag fick ditt brev nr 237 av 19 ds. Tack ska du ha! Först tar vi väl brevet. Portot för pateteten är betalda och bärat kan inget göras. Det var väl för näpet att barna jobbar så till mormors bazar! Pensionen det är säkert Allmänna Tjänstepensionen - ATP -, men det skulle ju vara roligt få veta vilken eller hur lång tid det handlar om. Men det ger sej väl, väl så småningom. Nej, det bekymrar mej inte.

Men det där att fråga Lagergren om vem som borde uttala välsignelsen, det har bekymrat mej lite. Nu var ju Lagergren här på distriktmötet, som hölls i vår kyrkl kyrka den 24-25 ds. Jag sa till honom att jag ville ha ett par min. med honom om det gick. Men han hade alltid nån öpm väntade med en bil utanför. Jag sa att så illa viktigt var det inte, så om han inte fick tid så gjorde det inget. Det var bara en sak som Hellen ville ha besked om. Söndagem. mellan ett par sessioner drack vi kaffe i föreningsrummen och då kom han till mej, där jag för ögonblicket satt ensam vid ett bord. Han sa ungefär så här: Jag menar nog att det inte skall vara någon skillnad mellan missionärer och andra pastorer. För min del går i så fall gränsen mellan en gammal och gammal i tjänsten och en ung missionär. Och så tycker nog jag också. Jag berättade hur G. sa till Oscar car och hur hon gick och tog reda på vad som stod i programmet. Sedan använde jag jag ett starkt ord om att ni inte hade det så lätt. Då frågade han vad det handlade om. Jag sa då att jag inte hade rätt att säga något därom. Det får du tala med dom om, då dom kommer hem, fortsatte jag. Så sa han då något om att det är alltid svårt med kamratskapet och samarbete bland missionärerna. Och så var kl. 18 och mötet började så han sprang upp i kyrkan. Detta får du ha alldeles för dej själv sa jag till honom. Ja, det skulle han väl ha.

David L. och jag känner varandra för lite för att ge varandra förtroenden. Åkesson har jag inte sagt något till ännu. Han har förfrågan eller kanske det är K A L L E L S E från Sundsvall? Vad ska vi ta oss till om han tar det? Du sa att jag får tala med Åkesson i den mån jag tycker att det är lämpligt. Erik Rudén är ju den som jag kan tala med om allting. I fredags, dagen innan Distriktmötet började, var det välkomstsamkväm för honom i Tabernaklet. Kaffe å smörgåsar å sånt, sittande bord i hela lilla salen. Det skulle egentligen vara för kedare å såna. Men jag gjorde mej bums till ledare och gick dit. Ja, Åkesson hjälpte mej på travwn. Man fick ju betala själv för det var distrikföreningen som stod för kalaset. Jag är väldigt glad för att Rudén är tillbaka Under de 5 år, som han varit borta, har det knappast funnits någon "där ovan" att hålla i handen. Ännu har dom inte fått någon lägenhet. Men det är väl meningen att familjen ska komma när skolorna slutat, antar jag. Jag tror att R. har tillstånd att nu och då resa ute i världen. Detta enligt uppgörelse antar jag. Gösta Sterne var här och i sitt välkomsttal sa han b. a. att R. får ju sitta på exp. 5 dagar och lördag och söndag ska han ge sej ut i bygderna. Nej, svarade R., jag skall visst inte sitta på exp. Han skulle vara ute i församlingarna.

Just nu kl 15 sår domkyrkoklockan i uppsala och de vita mössorna sättes på de många tusen huvudena. Under stort jubel. Sa Gösta Knutsson. Ebba sa i går att nu hade båda deras väskor kommit. Jag trodde att det var något slags shoppingväskor. Visst inte! Det är fina och dyra saker. Men dom är precis lika båda två. Och dessa systrar är ju alltid ute tillsammans, går nästan aldrig var för sej. Och det var kanske lite bekymmersamt för dom att ha precis lika väskor. Ebba tyckte att det var så svårt att skriva därom. Men hon sa att du hade lovat dom någon andring på detta om dom ville. Ebba sa att dom kostade omkring 50:- kr. st. Det var hemskt! För all den del köp inte något så dyrt till mej. Jag kan få en sån väska som jag vill ha för en tia eller så. Och jag köper den själv här om jag vill. Och det blir ju så sällan man använder en sån sak. På en och annan begravning till ens svarta klänning.

Jag har för resten en liten förtjusande väska i svinläder. Jag fick den av Ruth nån gång. Hon hade väl vunnit den nånstans. Men bums gick låset sönder. Efter alla dessa år har jag fått en gubbe att göra ett nytt lås med hjälp av ett stycke skinn, som satt inne i väskan. Och nu har jag 3 st. på gång och har en till om jag kan få ett lås i den. Så jag behöver faktiskt ingen väska. Tänk att ni haft en så stor dopförrättning i påsk. Vi hade också 2 dopkandidater. Och en flicke, dotter till ÖM-pastorn i Lerum, som kom in på bekännelse. Men jag fick ju inte vara med på det kalaset. Långfredagen fick jag som hastigast diarrémed hög feber. Men nästa morron var allt liksom över. och temp. nästan normal. Men hu, så trött jag var. Låg lördag, söndag och måndag förm. Sen gick jag upp och nu har jag mått bra länge. Påskaftons kvällsmorron hämtade Olle Ebba och Ludde, sedan dom visst varit på landet och hämtat en del saker. och tog dom med sej till Kinnarumma och Villa B E N D E L A! Det var väl ett trevligt namn? Tredjedan kom dom igen. Olle hade inte tid att vara med på distriktmötet i sin helhet. Men han kom och var med över söndagen, då han tillhör kören som sjungde så vackert. Måndag förm. for han hem och jag följde med. Och nu har

också jag sett Bendela. Mycket fattas i att det är färdigt. Men dom får det förtjusande, då allt blir i ordning. Jag for hem på onsdag för jag ville vara med på avskedssamkvämet för vår älskade vaktmästarefamilj Elsa och Nils och Lisbeth Spångberg. Det var en tjugig kväll den 28 ds. Dom är ju sång och musik hela familjen och vi hade så trevligt. Då spelades Japan-bandet upp också. Allt det som angick oss. Och Åkeson sa några vackra ord efteråt och Mirjam bad till Gud för er och Japan. Jag tyckte att det var för mycket musik i bakgrunden. Jag hade inte med mej min hörapparat, så jag hörde dåligt vad du sa. Var det någon mer röst än era båda? - Mirjam var så glad för brev från dej. Hon går där och hoppas lite och gråter lite för sin Ernst. Men jag vet inte om det är något att hoppas på. - För att återgå till samkvämet, så var Baptisternas nas Ungdomskör - alltså inte bara vårt folk - med och sjäng en hel del vackra vårsånger. Dirigent är Karin och Harald Ernestams son, en förtjusande pojke, som just ska gifta sej med en flicka Göttestam från Götene. Han höll tal för Lisbeth och sa: Du är en klippa i alten. Men det är inte därför eller för din stora musikaliska begåvning, som du får denna gåva. Den får du för att du har varit en så bussig kamrat. Tusende hälsningar ätte

Sindga